

ایران زندگی

فعالان حوزه زنان از آسیب ها و فرصت های دوران بیماری کرونا برای خانواده ها و زنان می گویند

روزگار زنان در روزهای پساکرونا

پرستو رفیعی و مهسا قوی قلب خبرنگار

ایپدمی کرونا در جهان باعث شده سبک زندگی انسان ها از اصلی ترین موضوعات مانند روابط اقتصادی و سیاسی در سطح بین الملل تا جزئی ترین مسائل نظیر روابط و عادات فردی تحت تأثیر قرار

دوران بهبود تعاملات خانوادگی

بروز اپیدمی کرونا در ایران و سایر کشورهای جهان تغییرات عمده ای را در زندگی افراد جامعه و همچنین در روابط اجتماعی و خانوادگی آنها ایجاد کرده است. در سال های اخیر کاهش روابط چهره به چهره و تعاملات خانوادگی، به یکی از بزرگ ترین دغدغه های متخصصان جامعه شناسی و علوم رفتاری تبدیل شده بود. دغدغه ای که این روزها به مدد قرنطینه خانگی کاهش یافته است. درحقیقت اصل اپیدمی بیماری کرونا منفی بوده و پیامدهای اقتصادی و اجتماعی ناخوشایندی به همراه داشته است

که حتی زندگی پسا کرونا راهم تحت تأثیر قرار می دهد، اما در کنار این ناملایمات، پیامدهای مثبتی هم وجود دارد که از میان آنها می توان به تغییرات مثبت در روابط خانوادگی اشاره کرد. خوشبختانه به مدد اجرای قرنطینه خانگی، تعاملات در میان اعضای خانواده افزایش یافته و آنها فرصت یافته اند در کنار یکدیگر بیشتر وقت بگذرانند. البته این موضوع امکان برخورد و بروز برخی تعارضات و مشکلات را بیشتر کرده، چون همه افراد جامعه توانایی مدیریت رفتار خود و کنترل هیجانات را ندارند اما در دراز مدت این مشکلات اصلاح خواهد شد. با گذشت زمان فرد درمی یابد که باید در خانه بماند و اطرافیان خود را بیپذیرد. بنابراین تلاش می کند اوقات بهتری را برای خود و خانواده اش فراهم کند. این اتفاق مثبت می تواند برای جامعه در هنگام شیوع کرونا و همچنین زمان پسا کرونا «فرصت» مناسبی باشد که از میان «تهدید» خارج شده است. از این رو به نظر می رسد، گروه های مرجع باید به تقویت مدیریت هیجان و مهارت تعامل در میان افراد جامعه بپردازند. در این شرایط، علاوه بر گروه های مرجع، زنان نیز نقش بسیار مهم و تأثیرگذاری دارند. چون همواره توانایی سازگاری با شرایط و مدیریت حل مشکلات خانواده در میان زنان بیشتر دیده می شود. هر چند ممکن است این گروه بیش از سایر اعضای خانواده تحت فشارهای روحی قرار بگیرند اما نقش آنها در بهبود شرایط چشمگیر است. نکته مهم دیگر این است که در شرایط فعلی دانش بهداشتی افراد جامعه افزایش یافته است. رعایت بهداشت یکی از شاخص های توسعه یافتگی هر جامعه ای به شمار می آید از این رو افزایش دانش بهداشتی افراد جامعه در شرایط فعلی یعنی دوره اپیدمی کرونا، می تواند در دراز مدت از شیوع بسیاری از بیماری ها در جامعه پیشگیری کند. این اتفاق مثبت می تواند فرصتی باشد برای جامعه در پسا کرونا.

روزگار محدودیت زنان و کودکان

ایپدمی کرونا جهان را با آسیب های شدید و جدی روبه رو کرده است. طبیعتاً زنان و کودکان هم از این آسیب ها در هیچ جای دنیا مصون نبودند و این آسیب ها شامل حال آنها هم شده است. به طور کلی بحث افزایش خشونت خانگی و افزایش آزارهای جسمی و جنسی زنان و کودکان در خانه ها بحث مهمی است، چون تنها به سلامت جسمی و جنسی افراد مورد آسیب قرار گرفته محدود نمی شود، بلکه امنیت روانی آنها را هم مختل می کند. در دوران پساکرونا باید این موضوع در خصوص افزایش میزان اضطراب ها را هم در نظر گرفت و راه های

مقابله با آنها را پیدا کرد؛ از طرفی مشکلات اقتصادی برای همه اقشار ایجاد شده، از آنجایی که در کشور ما فرصت های برابر با مردان برای زنان وجود ندارد، آسیب های بیشتری متحمل زنان خواهد شد. نه تنها زنان فروشنده در خیابان و متروبیگار شده اند، بلکه بسیاری هم که در کارگاه های زیرزمینی کار می کردند، اخراج شدند. در این خصوص حتی ممکن است حق بیمه برخی نیز قطع شده یا پرداخت نشده باشد یا کاهش حقوق برای برخی افراد ایجاد شده باشد. قطعاً بحث امنیت اقتصادی زنان با آسیب روبه رو شده است. کودکان هم در این دوران شرایط متفاوتی را تجربه کردند. چنانچه از تحصیل و بودن در اجتماع منع شده اند. به نظر می رسد محدودیت های اجتماعی و اقتصادی برای زنان زیاد شده و این نکته باید مورد نظر قرار بگیرد. گروه زنان و کودکان آسیب دیده تعدادشان از قبل بیشتر شده، زنان کارتن خواب و کودکان کار هم دچار مشکلات اساسی شده اند. سوءتغذیه، گرسنگی و این قبیل مشکلات را هم باید مدنظر قرار داد. لازم است، حسب شرایط، حمایت های اجتماعی از کودکان و زنان آسیب دیده و آسیب پذیر در سطح کلان در اولویت قرار گیرد. تا جایی که با کم شدن آسیب های موجود شرایط به سمت عادی سازی روابط در اجتماع پیش برود. کشور ما در شرایط فعلی با طرح فاصله گذاری هوشمند، موقعیتی را پیش آورده که زندگی به حالت قبلی برگردد، اما ناگزیر باید در شرایط فعلی با برخورداری از تجهیزات و امکانات بهداشتی برای حفاظت از خود در محیط کاری، عادی سازی زندگی را تجربه کرد. هر چند به زنان و کودکان کار در این خصوص باید توجه بیشتری معطوف شود.

دفاع از عادی شدن زیست اجتماعی

به نظر می رسد بیماری کووید۱۹ برخلاف آنچه بسیاری از سیاستمداران و عامه مردم تصور می کردند، در حیات اجتماعی بشر قرن بیست ویکمی ماندگار شده است. اختراع یا کشف واکسن، داروهای مهارکننده با کیت تشخیص سریع، شاید از شدت شیوع بیماری بکاهد یا حتی بیماری را مهار کند، اما طولانی بودن فرآیند تحقق آن از یک سو و عدم دسترسی عامه مردم جهان به ابزار مهارکننده از سوی دیگر، این نگرانی را ایجاد کرده که ما در میان مدت، قادر به حذف کووید۱۹ با قدرت انتقال پنهان، از زندگی

بشر نیستیم. لذا آنچه ضروری است، عمل به پروتکل هایی است که از ما در مقابل بیماری زایی ویروس محافظت می کند.

«قرنطینه» راهبردی کوتاه مدت برای مقابله با بیماری های همه گیر است تا نظام برنامه ریزی در اوج شیوع بتواند تعداد و شدت ابتلا را در کنترل سیاستمداران و نظام سلامت قرار دهد. اما وقتی اپیدمی از موقعیتی «بحرانی»، به «مزمن» تغییر وضعیت می دهد و عامل بیماری ز را در حیات اجتماعی ماندگار می شود، راهبردی همچون قرنطینه، گرچه در کوتاه مدت لازم است، اما در میان مدت و با تداوم شرایط بیماری زایی، جز فرسودگی جامعه، فرسایش توان، تحمل و حوصله افراد و خستگی آنها از ادامه زندگی در چار دیواری خانه نتیجه ای در پی نخواهد داشت. لذا ناچاریم از عادی شدن زیست اجتماعی با وجود کرونا و تلاش برای ارتقای تاب آوری جامعه در مقابل آن دفاع کنیم، زنان نقشی کلیدی در این پروسه و عملیاتی کردن راهبردها برای انطباق با شرایط زیست کرونایی در جامعه دارند. درونی شدن پروتکل های بهداشتی و فاصله فیزیکی، که از مهم ترین راهبردها برای مقابله با شیوع کرونا و انطباق با زیست کرونایی در جامعه است، توسط زنان قابلیت اجرایی و عملیاتی شدن دارد. ناگزیریم این راهبرد خردمندانه را بپذیریم که تنها راه مقابل ما برای رویارویی با بیماری زایی کرونا و مدیریت پیامد های آن، ارتقای تاب آوری، انطباق با آن و پایبندی دائمی به پروتکل های محدودکننده و همزمان بازگشت به زیست و فعالیتات اجتماعی است. وقتی بارن مستمر و دائمی می بارد، اقدام عقلانی و هوشمندانه، نه در خانه ماندن دائمی، بلکه بر سر گرفتن چتری است که ما را از بارش مستمر باران نجات دهد.

نابرابری های جنسیتی در جامعه را تشدید کرده، به طوری که در صورت عدم مقابله با آن با پیامدهای جبران ناپذیری در دوران پسا کرونا مواجه خواهیم شد.

این در حالی است که زنان نقشی کلیدی در ارتقای تاب آوری جامعه در مقابل این بحران و عملیاتی کردن راهبردها برای انطباق با شرایط زیست کرونایی در جامعه دارند. در مقابل اما گروهی دیگر معتقدند

تجربه ای تلخ برای زنان سرپرست خانوار

بیش از دوماه از شیوع بیماری کرونا در ایران و سایر کشورهای جهان می گذرد. طی این مدت گروه های مختلف جامعه با مشکلات بسیاری مواجه شده اند، اما در این میان گروه های خاص و در معرض آسیب همانند زنان سرپرست خانوار، با تجربیات تلخ، ناخوشایند و پر مسأله ای دست به گریبان بوده اند. بسیاری از زنان سرپرست خانوار در محله های کم برخوردار مانند دروازه غار که در شرایط عادی هم اوضاع مناسبی ندارند زندگی می کنند. متأسفانه مشکلات این گروه از جامعه

در شرایط بحرانی بسیار بیشتر شده و آنها را در معرض آسیب قرار داده است. برای مثال بسیاری از این زنان شغل خود را از دست داده اند، آنها که بیشتر کارگران سالن های برگزاری مراسم عزا و عروسی یا رستوران ها هستند یا با دستفروشی هزینه زندگی خود و فرزندان شان را تأمین می کنند با شیوع بیماری کرونا شغل خود را از دست داده اند. در واقع آنها در شرایطی بیکار شده اند که علاوه بر هزینه های ثابت زندگی، هزینه های بهداشتی و درمانی نیز به آنها تحمیل شده است. این موضوع پسا کرونا را نیز با مشکلات عدیده ای مواجه خواهد کرد. از این رو مرکز مردم نهادی فرزندان شان را برای تأمین معاش به خیابان ها بفرستند. این در حالی است که حضور کودکان در خیابان ها علاوه بر اینکه تهدیدی برای سلامتی آنها به شمار می آید، به بهبود شرایط زندگی آنها هم کمک چشم گیری نمی کند. چون افراد جامعه تمایل کمتری به خرید از آنها نشان می دهند. مشکلاتی از این دست نه تنها جامعه را در شرایط فعلی با آسیب های متعددی مواجه می کند بلکه جامعه پسا کرونا را نیز با مشکلات عدیده ای مواجه خواهد کرد. از این رو مرکز مردم نهادی همچون خانه خورشید تلاش می کنند پس از تأمین اقلام و تجهیزات بهداشتی برای این گروه از جامعه با کمک خیرین که همواره در همه بحران ها در کنار اقشار آسیب پذیر جامعه حضور داشته اند بخشی از هزینه های ماهانه زنان سرپرست خانوار را هم تأمین کنند، تا از آسیب بیشتر آنها و فرزندان شان جلوگیری شود. چرا که مشکلات این گروه از جامعه بخشی از مشکلات جامعه به شمار می آید و تنها به زمان حال محدود نمی شود و می تواند تهدیدی برای جامعه پسا کرونا باشد پس نباید آنها را در شرایط بحرانی تنها گذاشت.

زندگی دیکته شده با قواعد خاص

با پذیرش شرایط موجود از آنجایی که سیاستگذاران بیشتر مسائل اقتصادی را مدنظر قرار می دهند، عادی سازی با سرعت کمی اتفاق می افتد. مشکلات در همه جای دنیا وجود دارد، اما در حقیقت، فعالیت های اقتصادی باید ادامه داده شوند، در حالی که می دانیم بحران کرونا همچنان ادامه دارد. پس باید با این شرایط به زندگی ادامه دهیم. به صورت کلی همه در برابر بحران کرونا قرار گرفته ایم و با یک سری رفتارهای تعریف شده باید به زندگی ادامه دهیم. مثلاً باید ماسک بزنیم، دست ها را ضد عفونی و از دستکش استفاده کنیم و فاصله گذاری اجتماعی را رعایت کنیم. با شروع بحران کرونا بویژه در ایام نوروز دیدیم که حاکمیت و مردم با یکدیگر رفتاری دوسویه داشتند و خوشبختانه شاهد همدلی مردم با حاکمیت بودیم. حتی در روز طبیعت که مهم ترین روز برای خروج ایرانی ها از خانه است، دیدیم که همه در خانه ماندند. این اتفاق نقطه شروعی برای حصول نتایج بهتر برای سیاست گذاران است. قطعاً به این زودی نمی توان به شرایط عادی بازگشت، آنچنان که مقامات بهداشتی اعلام کردند تا زمانی که واکسن کشف نشده، رفتارها باید در چارچوب های تعریف شده انجام شود. البته در شرایط موجود نمی توان افزایش خشونت خانوادگی را هم نادیده گرفت. ساعت های طولانی افراد خانواده در کنار یکدیگر در حال زندگی کردن هستند و رفتارهای خشونت آمیز به وجود آمده است. متأسفانه در برخی از این موارد این رفتارها شدت پیدا کرده تا جایی که از آزار اس اجتماعی هم به ماجرا ورود برد کرده است. در این رابطه صدا و سیما، رسانه ها و فضای مجازی باید با تبلیغات و آموزش درست، کمک کنند تا زنان و کودکان و تمامی افراد جامعه محیطی عاری از خشونت را تجربه کنند. البته باید بدانیم که این امر فقط شامل حال بحران کرونا نمی شود. بحران کرونا پایان می یابد، اما مسائل و مشکلات پیش رو باید از هر حیث از میان برداشته شود. از این رو توجه به اویاب و قوانینی که در این حوزه وجود دارند و می توانند بازدارنده باشند، اهمیت بالایی دارد، چون قوانین بازدارنده هستند و برای جرایم، کیفر در نظر گرفته می شود. از این فرصت به وجود آمده می توان برای شروع بهتر استفاده کرد.

زنان و تشدید نابرابری های اجتماعی

امروزه تغییرات پدید آمده ناشی از همه گیری ویروس کرونا فشارها و نابرابری های جنسیتی را تشدید کرده است. محدودیت های ناشی از حضور زنان در خانه از یک سو و تجربیات بار مسئولیت و مراقبت از فرزندان، سالمندان و بیماران، تأمین نیازهای روحی و عاطفی مردان و کودکان و حتی تقویت روحیه فداکاری و ایثار از آن جمله اند. به این ترتیب، همزیستی در فضاهای کوچک خانه، دوری از مناسبات اجتماعی ماقبل کرونا، اختلافات ناشویی، خشونت خانگی، افزایش مسئولیت های حمایتی، مراقبتی، اقتصادی، اجتماعی و عاطفی فشاری چندگانه بر روح و جسم زنان وارد می کند. زنان خانه دار و شاغل، زنان آسیب دیده (کارتن خواب و معتاد)، زنان سرپرست خانوار، زنان قادر در زمان (پرستاران و پزشکان)، زنان باردار و.... هر یک به گونه ای خاص و تلخ فشارها را تجربه می کنند. بی گمان، ضعف و سوءمدیریت بحران اجتماعی در دوران کرونا، نابرابری ها و تبعیض های جنسیتی را تقویت می کند و افزایش خشونت، اختلاف های ناشوویی و حتی طلاق را پس از بحران کرونا سبب خواهد شد. زنان از مهم ترین گروه های اجتماعی در مواجهه، مقابله و درمان کرونا هستند که نادیده گرفتن وضعیت آنان پیامدهای جبران ناپذیری برای خانواده و جامعه در بر خواهد داشت.

کمانچه آبادانا، ساکسیفون سهروردی

تغییر ناگزیر اولویت های مردم در زندگی

به نظر می رسد کرونا برای آمدنش دلایل متعددی دارد؛ شاید اصلاً آمده است تا نگرش انسان ها را به خیلی چیزها و حتی به زندگی تغییر دهد. شاید وقتش رسیده که کره زمین نفس تازه کند و موجودات عالم که خود را در محدودیت یا آزار و انقضاض از سوی آدم ها دیده اند، روزگار دیگری را شاهد باشند.

اگر از این زاویه به پدیده عالمگیر و غافلگیرکننده کرونا نگاه کنیم، این ویروس آمده تا کره زمین را از آلودگی و فساد ی که توسعه ناپایدار سبب آن شده، نجات دهد. البته اگر مصرف بی رویه منابع آب شیرین و افزایش پسماند مواد پلاستیکی و یکپار مصرف توسط انسان ها معضل جدیدی ایجاد نکند. کرونا از این نگاه مثبت گرایانه نه تنها به محیط زیست جهانی خدمت کرده، بلکه به نظر می رسد در گرایش به اخلاقیات و معنویت در زندگی امروز بشر مؤثر است. بسیاری از روانشناسان و جامعه شناسان در نقاط مختلف جهان در مطالعات خود اشاره دارند که ترس از بیماری، نامشخص بودن وضعیت زندگی در آینده و تغییرات شدید در عادات روزمره باعث شده اولویت های افراد دچار تغییر و چرخش قابل توجه شود. مانند مصرف گرایی یا گرایش به برندها و تجملات که اهمیت خود را از دست داده و همدردی، نوع دوستی و گذشت که ظرفیت بیشتری برای بالفعل شدن یافته است. کرونا انسان ها را به تفکر بیشتر و تأمل در رفتارهای خودخواهانه، سودجویانه، جنگ افزروانه و مستکبرانه وادار کرده و بیش از همه اینها باعث شده آدم ها از هرنژاد، قوم، جنس و طبقه در مقابل این بیماری با هر میزان از فقر یا ثروت یکسان باشند و امید می رود چنین ویژگی هایی در این پدیده نوظهور، سبب آگاهی و بیداری خرد جمعی جهانیان شود. در حالی که کووید ۱۹ مناسبات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بسیاری از کشورها را دستخوش تغییر می کند و تحولات علمی و فناوری های مربوط به تشخیص، درمان و واکسن آن چشمگیر است، اما هنوز چاره کار قطعی و عاجل برای شکست آن وجود ندارد. بنابراین کماکان در خانه ماندن و فاصله گذاری اجتماعی دستورالعمل کشورها خواهد بود و همین هم بسیاری از مناسبات فردی و خانوادگی را تغییر می دهد. فرصت حضور در خانه و در جمع خانواده بودن می تواند سبب نگاه دقیق تر ما به درون برای بازیابی انرژی های مثبت باشد. روابط اعضای خانواده و تنظیم مناسبات به نحوی که با احترام متقابل، رعایت حقوق یکدیگر، استحکام رابطه عاطفی و گفت وگوی مؤثر شکل بگیرد شاید بتواند از مهم ترین اتفاقات این روزها باشد و به تقویت مهارت های فردی و خانوادگی و تمرین گفت وگوی مؤثر شامل شنیدن، احترام گذاشتن و درک متقابل بینجامد. دولت از ۲ سال پیش، تحکیم خانواده از طریق تقویت مهارت های ارتباطی را در دستور کار قرار داده و طرح گفت وگوی ملی خانواده با این هدف اجرا شده است. این طرح در سطح کشور با همه پیمانی بخش های دولتی، دانشگاهی و مدنی به اجرا در آمده و به تربیت تسهیلگر در سطوح گوناگون و نقاط مختلف کشور مبادرت ورزیده است. اجرای مرحله اول و دوم این طرح طی سال های ۹۷ و ۹۸ نتایج مهمی را از وضعیت خانواده، چالش های فراور، چگونگی تاب آوری خانواده مقابل ناملایمات و روش های گفت وگو به دنبال داشته است. در شرایط کرونا نیز گفت وگو در خانواده از مهم ترین ساز و کارها برای انسجام و همگرایی خانواده ها در مقابل آسیب های اقتصادی و اجتماعی است. البته کمک های معیشتی و سیاست های حمایتی کرونایی دولت نیز تلاش داشته تا گشوه ای از فشارهای وارده بر خانواده های ایرانی را بکاهد. اما این فرصت و ظرفیت توجه همه هموطنان را می طلبد. بنابراین دعوت می شود همه به جریان گفت وگوی ملی خانواده پیوندیم تا از فرصت در خانه ماندن و تغییر عادات و سبک زندگی برای مهربان تر زیستن و بیشتر لذت بردن از زندگی خانوادگی بهره ببریم.

سبک زندگی زنان در جامعه پساکرونا

به نظر می رسد جامعه بشری در یکی از نقاط عطف تاریخ خود قرار گرفته است، هر چند هیچکس به طور قطع، قادر نیست وضعیت آینده را پیش بینی کند، اما با تحلیل واقعیت ها و پیش بینی روند آن می توان حدس هایی زد. روابط اجتماعی هم از این قاعده مستثنی نیست. تغییرات پساکرونا، در زندگی زنان نسبت به مردان تأثیرات جدی تری دارد. چراکه زنان در گذشته نیز با پذیرش فشارهای توانمان در داشتن

نقش های تربیتی و مدیریت خانه و نقش های دیگر اجتماعی یا اقتصادی در معرض افسردگی بیشتری نسبت به مردان قرار داشتند که متأسفانه این نیز بسته به چگونگی وضعیت اقتصادی زنان می تواند متفاوت باشد. البته تأثیر کاهش توان اقتصادی و فشارهای ناشی از آن مطمئناً بر روابط زنان نیز تأثیر ی بسیار خواهد داشت. در این میان چنانچه از تغییرات از جنبه مثبت نگاه کنیم، احتمالاً سبک زندگی زنان در زمینه مصرف گرایی تحولات مثبتی خواهد داشت. به طوری که نتیجه آن ساده زیستی بیشتر و مصرف کمتر و به تبع آن توجه بیشتر به طبیعت و محیط زیست خواهد بود و سبب انتقال بخش اعظم این رفتارها به درون خانواده و رشد روابط افراد در خانواده خواهد شد. از آنجا که تا به امروز زندگی اجتماعی انسان از یک طرف با ورود بسیاری از زنان به عرصه اجتماع و اقتصاد و سیاست امکان رابطه کافی با فرزندان و اعضای خانواده را به حداقل رسانده و از طرف دیگر با فرصت کم مردان در حضور در خانه، امکان شناخت بیشتر و تعامل را از آنها گرفته، در جامعه پس از کرونا وقت بیشتری با هم گذرانده و امکان شناخت یکدیگر و همکاری بیشتری با هم پیدا می کنند که می تواند بسیار دلنشین هم باشد. اما از طرف دیگر با وجود تعارضات پنهان در روابط آنها این افزایش حضور در خانه می تواند به تشنج و اختلاف بیشتری هم منجر شود. با این همه می توان با همفکری و کمک همه دستگاه ها به همراه خود زنان و خانواده های آنها برای هر یک از مسائل و مشکلات راهکارهای متناسبی را پیدا کرد. اما مطمئناً وقتی این راهکارها سودمند و نتیجه بخش خواهد بود که در جامعه شاهد مدیریت یکپارچه، همراه با پذیرش نظرات تخصصی و وجود هماهنگی در اجرای آنها باشیم.

سخنگوی وزارت بهداشت:

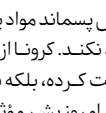
هیچ آستانی در وضعیت قرمز نیست

سخنگوی وزارت بهداشت با اشاره به بهبودی و تریخص ۶۶ هزار و ۵۱۶ بیمار کووید ۱۹ در کشور از شناسایی ۱۶۸ بیمار جدید خبر داد. به گزارش ایسنا، دکتر جهانپور درباره آخرین آمارهای کرونا در کشور گفت: ازظهر روزنیشنبه تا ظهر روز جمعه ویر اساس معیارهای قطعی تشخیصی ۱۱۶۸ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ در کشور شناسایی شد. وی افزود: مجموع بیماران کووید۱۹ در کشور به ۸۸ هزار و ۱۹۴ نفر رسید. به گفته وی، متأسفانه تا ظهر روز جمعه، ۹۳ بیمار کووید۱۹ جان خود را از دست دادند و مجموع جان باختگان این بیماری در کشور به ۵۵۷۴ نفر رسید. جهانپور این را هم گفت: خوشبختانه تاکنون ۶۶ هزار و ۵۱۶ نفر از بیماران، بهبود یافته و ترخیص شده اند. سخنگوی وزارت بهداشت همچنین گفت: ۳۱۲۱ نفر از بیماران مبتلا به کووید۱۹ در وضعیت شدید این بیماری تحت مراقبت قرار دارند و در عین حال تاکنون ۳۹۹ هزار و ۹۲۷ آزمایش تشخیص کووید۱۹ در کشور انجام شده است. سخنگوی وزارت بهداشت در ادامه گفت: امروز موارد شناسایی شده سریایی بیشتر از موارد بستری تشخیص داده شده است. به این ترتیب موارد ابتلای جدید شناسایی شده، حال عمومی بهتری داشته اند. وی تأکید کرد: اگرچه در حال حاضر هیچ آستانی در وضعیت قرمز این بیماری نیست، اما هشدار ها باقی است، وضعیت به هیچ عنوان عادی نیست و فاصله گذاری اجتماعی حمایتا از سوی مردم رعایت شود.

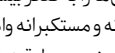
معصومه ابتکار معاون رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده

یادداشت

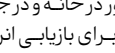
معصومه ابتکار معاون رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده

یادداشت

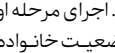
شهلا کاظمی پور جامعه شناس

یادداشت

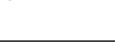
طیبه سیاوشی فعال حوزه زنان

یادداشت

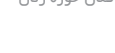
رویا بلوری جامعه شناس و فعال حوزه زنان

یادداشت

مونیکا نادری فعال حوزه زنان و کودکان

یادداشت

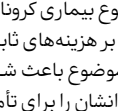
گیتی خزامی جامعه شناس

یادداشت

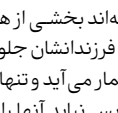
لیلا ارشد مددکار اجتماعی

یادداشت

ملیحه شبانی رئیس مرکز مطالعات و تحقیقات زنان دانشگاه تهران

یادداشت

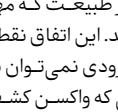
ملیحه شبانی رئیس مرکز مطالعات و تحقیقات زنان دانشگاه تهران

یادداشت

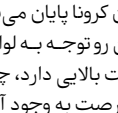
طیبه سیاوشی فعال حوزه زنان

یادداشت

طیبه سیاوشی فعال حوزه زنان

یادداشت

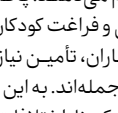
طیبه سیاوشی فعال حوزه زنان

یادداشت

ملیحه شبانی رئیس مرکز مطالعات و تحقیقات زنان دانشگاه تهران

یادداشت

ملیحه شبانی رئیس مرکز مطالعات و تحقیقات زنان دانشگاه تهران

یادداشت